

FOAIE PAROHIALĂ

28 septembrie - 3 octombrie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

PREAFERICITUL PĂRINTE CARDINAL LUCIAN A TRECUT LA DOMNUL

Cu regret și durere în suflet, dar întăriți de speranță în mila și mângâierea care vin de la Dumnezeu, anunțăm că astăzi, 25 septembrie 2025, la ora 13:20, Preafericitul Părinte Lucian Cardinal Mureșan, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică și Mitropolit al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș, a trecut la Domnul, la vârsta de 94 de ani.

Toți cei care l-au cunoscut pe Preafericitul Părinte Cardinal Lucian, episcopi, preoți, persoane consacrate și credincioși, înalță rugăciuni pentru odihna sufletului blândului slujitor al Domnului, cu credință în Mântuitorul nostru Isus Cristos, Cel Înviat a treia zi.

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit. Amin!

Biroul de Presă al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș

RUGĂCIUNE

Credința Ta, Doamne, mă face să înțeleg că nimic nu mă poate apropia mai mult de Tine, decât lucrarea, voința și iubirea Ta.

Însufletește-mă de viața Ta cea adevărată, prin care să trăiesc credința neclintită, indiferent de încercările vieții pământești, chiar dacă în ea lovesc valurile durerilor ori ale tentațiilor. Iar dacă dușmanul mântuirii mele vrea să distrugă poarta speranței și a încrederii în Tine, ajută-mă să fiu un exemplu viu în a-mi construi locuința eternității pe Stânca credinței care dăinuie de-a pururi. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Crina Dobocan, David Alexandru Mihele, Ioan Ciupleu, Maria Belechi, Ioana Moș, Gheorghina Horgoș și Lucia-Maria Costin**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

„Incapabili de Dumnezeu?”

Două lucruri ne surprind citind evanghelia de astăzi. În primul rând, faptul că Petru îi spune Domnului că este un om păcătos, ca și cum i-ar dezvălui ceva nou; ca și cum Dumnezeu nu ar ști deja. În al doilea rând, convingerea lui Petru că păcatele lui sunt o piedică între el și Isus.

Oare nu ne recunoaștem și noi? Evanghelia se revelează încă o dată ca o oglindă pentru sufletul nostru. Mergem de multe ori la spovadă cu frica în sân, cu rușine. Oare credem cumva că îi spunem ceva nou lui Dumnezeu? Că îl surprindem? Că ne-ar putea spune: „La așa ceva nu mă așteptam din partea ta”? Uităm că suntem în fața Domnului, care ne cunoaște din sânul mamei noastre și știe foarte bine de ce suntem capabili. Un Dumnezeu care ne-a chemat nu fiindcă am fi sfinți, ci ne-a chemat din iubire, bine știind toate mizeriile noastre. Iar cele mai mari mizerii ale noastre, ale oamenilor în general, nu sunt altceva, așa cum spunea sfânta Tereza de Lisieux, decât o picătură de apă aruncată pe un rug aprins. De fapt, noi mergem să primim iertarea și iubirea lui Dumnezeu, nu să comemorăm păcatele noastre. Este, deci, un loc al bucuriei, iar nu un loc de pedeapsă!

Dumnezeu nu ne cheamă „dacă” sau „atunci când” suntem sfinți. Ne cheamă din iubire. Și tot ceea ce ne pune la îndemână prin Biserică – botezul, mărturisirea, cuminecarea și multe, multe altele – ne ajută să creștem în sfințenie. O sfințenie ce nu e rodul strădaniilor personale, ci un dar al lui Dumnezeu: sfințenie din sfințenia Lui.

Dacă nu credem acest lucru, nu suntem nimic altceva decât niște fari-sei: „Îți mulțumesc, Doamne, că nu sunt ca ceilalți. Mă rog, postesc, mă duc la Biserică etc.”. În loc să privim iubirea necondiționată a lui Isus, care ne iubește așa cum suntem, ne-am uita doar la noi: la ce am făcut sau la ce nu am făcut. Când vom înceta să ne mai punem în centrul atenției și să ne dăm seama că Dumnezeu este centrul?

„Duc in altum” – deschide-ți orizonturile, deschide-ți inima, ieși din cercul tău strâmt, ieși din îngustime înspre largul infinit al iubirii lui Dumnezeu!

Este interesant faptul că tocmai acest fragment, în care Principele Apostolilor descoperă și mărturisește că este păcătos, ne este indicat de către exegeți ca „chemarea lui Petru”. În mod aparent paradoxal, s-ar putea ca și noi, tocmai atunci când ne simțim cu totul „incapabili” de Dumnezeu, să auzim de fapt chemarea Lui.

**PSS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla**